

ОПРЕДЕЛЕНИЕ
София, 28 януари 2016 г.

Конституционният съд в състав: Председател – Борис Велчев, членове: Цанка Цанкова, Румен Ненков, Кети Маркова, Георги Ангелов, Анастас Анастасов, Гроздан Илиев, Мариана Карагъзова-Финкова, Константин Пенчев, Филип Димитров, Таня Райковска, при участието на секретар-протоколита Гергана Иванова, разгледа в закрито заседание на 28 януари 2016 г. конституционно дело № 11/2015 г., докладвано от съдията Анастас Анастасов.

Делото е образувано на 21 декември 2015 г. по искане на главния прокурор на Република България за обявяване на несъответствие на разпоредбите на чл. 95а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 27 юни 2014 г., посл. изм. и доп., ДВ, бр. 61 от 11 август 2015 г.) с разпоредби на международните договори, по които България е страна.

Оспорената разпоредба на чл. 95а, ал. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) касае правото на полицейските органи с разрешение от прокурор да настаняват лица, които водят скитнически живот или се занимават с просия, в домове за временно настаняване на пълнолетни лица за срок до 30 денонощия.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 4, предл. 2 от Конституцията и е във фазата по допустимостта на искането.

В искането се твърди, че разпоредбите на чл. 95а, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР са в несъответствие с разпоредби на международните договори, по които България е страна, а именно – чл. 9, т. 1 и т. 4 от Международния пакт за граждански и политически права (обн., ДВ, бр. 43 от 28 май 1976 г.) и чл. 5, т. 1, б. „е“ и т. 4 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (обн., ДВ, бр. 80 от 2 октомври 1992 г., посл. изм., ДВ, бр. 38 от 21 май 2010 г.)

Вносител на искането е главният прокурор на Република България, който е оправомощен субект на инициатива за сезиране на Конституционния съд съгласно чл. 150, ал. 1 от Конституцията.

Искането отговаря на изискванията на чл. 17, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС) и чл. 18 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС) по отношение на неговата форма и реквизити.

До настоящия момент Конституционният съд не се е произнасял по поставените в искането въпроси и не е постановявал определение за неговата недопустимост. Произнасянето по същество е в правомощията на Конституционния съд съгласно чл. 149, ал. 1, т. 4, предл. 2 от Конституцията.

При тези данни Конституционният съд намира искането за допустимо, поради което следва да бъде разгледано по същество.

С оглед предмета на настоящото конституционно дело на основание чл. 21, ал. 1, изр. 1 ПОДКС, като заинтересувани институции в производството следва да бъдат конституирани: Народното събрание, Министерският съвет, Министерството на вътрешните работи, Министерството на правосъдието, Министерството на здравеопазването, Министерството на труда и социалната политика, Върховният касационен съд, Върховният административен съд, Висшият адвокатски съвет и омбудсманът на Република България.

Предлага на Българския Хелзинкски комитет, Български адвокати за правата на човека и Съюза на юристите в България да предоставят мнение по направеното искане.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 4, предл. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд Конституционният съд на Република България

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане по същество искането на главния прокурор на Република България за установяване на несъответствие на разпоредбите на чл. 95а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи с разпоредби на международните договори, по които България е страна, а именно – чл. 9, т. 1 и т. 4 от Международния пакт за граждански и политически права (обн., ДВ, бр. 43 от 28 май 1976 г.) и чл. 5, т. 1, б. „е“ и т. 4 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (обн., ДВ, бр. 80 от 2 октомври 1992 г., посл. изм., ДВ, бр. 38 от 21 май 2010 г.)

Конституира като заинтересувани институции по делото: Народното събрание, Министерския съвет, Министерството на вътрешните работи, Министерството на правосъдието, Министерството на здравеопазването, Министерството на труда и социалната политика, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, Висшия адвокатски съвет и омбудсмана на Република България.

Препис от искането и настоящото определение да се изпратят на заинтересуваните институции, като им се предоставя възможност в тридесетдневен срок да представят писмени становища.

Предлага на Българския Хелзинкски комитет, Български адвокати за правата на човека и Съюза на юристите в България да представят мнение по направеното искане в същия 30-дневен срок.

Препис от определението да се изпрати и на вносителя, който в същия срок може да представи допълнителни съображения по внесеното от него искане.

Председател: Борис Велчев